

כ"ח סיון - בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מה"מ והרבנית¹

יום התוועדות והתחזקות במילוי השליחות

א. נקבע על ידי רבים מישראל ליום התוועדות וקבלת החלטות טובות בכל הפעולות וההחלטות והיהדות והמעיינות חוצה, וכבר ראו התוצאות מהתוועדות אלה במעשה בפועל במשך יותר מג' שני חזקה².

ב. בודאי יהי' כך גם מכאן ולהבא, וגם בשאר המקומות, הן מצד ענין ה"חזקה", והן מצד כללות הענין ד"מצוה גוררת מצוה"³.

ג. יש להתחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי השליחות שהטיל נשיא דורנו על כל אחד ואחד מדורנו זה לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן שההתעסקות בהשליחות תהי' "בכל כחו", ועוד יותר מכפי כחו².

ימי הקיץ

להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי

א. יש לעורר ולזרז אודות הפעולות והמבצעים השייכים במיוחד לימי הקיץ, הן בנוגע לאנשים והן בנוגע לנשים והן בנוגע לטף, כל אחד ואחד לפי ענינו⁴.

ב. מטבע בני אדם שבזמן הקיץ [מתגבר טבע העולם כו'⁵ ו]נמשכים יותר לעניני הגוף, שלכן, יש צורך בזהירות וזריזות יתירה [ובירור המידות⁶] כו'. ולזה דרושה הכנה המתאימה – שההתעסקות בעניני הגוף תהי' מתוך קדושה⁷, ולדוגמא אכילה

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) לפרטי המאורעות ראה בארוכה קונטרס כ"ח סיון תנש"א. ראה בארוכה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 383 ואילך. ושם ע' 393: "שאו התחילה תנופה חדשה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ביסודו המוסדות המרכזיים "מחנה ישראל", "קה"ת", ו"מרכז לעניני חינוך". ושם הערה 97: יום ב' כ"ח סיון ה'תש"א, בו ניצלו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית . . . מעמק הבכא והגיעו צלחה לארצות הברית. המר"ל. ועוד.

2) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 393.

3) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 399: "וכיון שכן, בודאי וכו'".

4) ש"פ שמיני מבה"ח וער"ח אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 215-6: "ע"פ הוראת חז"ל ש"חוזרין ומזרזין אותו בשעת מעשה" יש לעורר ולזרז עוה"פ וכו'".

5) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחריו מתחילים ימי הקיץ . . . (ב) בנוגע לעניני עבודה דבירור המידות - כמ"ש רבינו הזקן בסידורו שנוהגין לומר פרקי אבות פרק אחד בכל שבת שבין פסח לעצרת", וטעם הדבר - כמבואר במפרשי מסכת אבות - שבימי הקיץ מתגבר טבע העולם כו', ולכן יש צורך להוסיף בעבודה דבירור המידות".

6) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח - התוועדות ע' 441: "וכאן המקום להזכיר גם ענין שהזמן גרמא - להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי: מטבע בני אדם שבזמן הקיץ . . . ומטעם זה נהגו ללמוד פרקי אבות בשבתות הקיץ, שיש בהם עניני מוסר ומידות טובות, עד להנהגה ע"פ מידת חסידות. ולזה וכו'".

ושתי' כדי שהגוף יהי' בריא לעבודת ה'⁷.

ג. [ועיקר⁸ ש]צריך להיות הוספה והדגשה יתירה גם בעניני הנשמה, דמכיון שאצל בני ישראל נשמתם עיקר וגופם טפל⁸, הרי, אם ניתוסף שימת-לב בנוגע לעניני הגוף, על אחת כמה וכמה שצריכה להיות הוספה יתירה בשימת-לב בנוגע לעניני הנשמה⁹.

שלא יגרע מאומה בלימוד התורה בתקופת הקיץ, ואדרבה

ד. להשתדל שאצל כל ילד וילדה מישראל לא יגרע מאומה חס ושלום בלימוד התורה שלהם גם בתקופת הקיץ, אלא אדרבה, להוסיף בזה, ועל אחת כמה וכמה בנוגע להילדים אשר בכל השנה כולה אינם מקבלים חינוך על טהרת הקודש¹⁰.

ה. ההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיץ¹¹.

לרשום את הילדים למחנות קיץ ומבעוד מועד

ו. כל אחד ואחד יעשה כל התלוי בו [להשתדל [ביותר וביותר¹² ככל האפשר¹³] לעורר את שכנו הקרוב, או אפילו שאינו קרוב, עד כל יהודי שיכול להגיע אליו – שהורים יהודים ידאגו לשלוח את ילדיהם ל"קעמפ" (מחנה-קיץ) הקשור עם חינוך הכשר עד – על טהרת הקודש¹⁴.

ז. במחנות קיץ גופא יש מחנות-קיץ שמקומם בעיר, ויש מחנות-קיץ שמקומם בשדה, ויש עילוי במחנות-קיץ שבשדה לגבי מחנות קיץ שבעיר¹⁵.

7) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח שם: "כראוי למעלת הגוף דבני ישראל ש"גופא דלהון קדישא" . . . ולדוגמא: אכילה ושת' כדי . . . כמבואר בהלכות דעות להרמב"ם, ובקיצור - בספר תניא קדישא".

8) תשמ"ח שם ע' 2-441: "ועוד וגם זה עיקר - שנוסף לכך שעניני הגוף נעשים מתוך קדושה, צריך להיות הוספה . . . גם בעניני הנשמה . . . כלומר, אפילו כשהגוף היא באופן של קדושה כו' ה"ה טפל אל הנשמה, "כמאמר הלל . . . שהוא הולך לגמול חסד עם העלובה ועני' הוא גופי" - הרי אם וכו'".

9) תשמ"ח שם: "שהיא עיקר מציאותו, כל חד לפום שיעורא דילי, עד להוספה שלמעלה משיעור, ומתוך שמחה וטוב לבב".

10) משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 226: "לנצל את חופשת הקיץ להחדיר בהם תורה ויהדות וחינוך על טהרת הקודש, ובאופן ד"פעולה נמשכת" בכל הימים שלאח"ז".

11) שיחת תענית שבעה עשר בתמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדות ע' 50.

12) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 35: "בתקופת תמוז מתגבר אור וחום השמש, תקופת הקיץ, אשר ענין זה "נשתלשל" מהתגברות תוקף הגילוי ד"שמש הויר".

ומכיון שבתקופה זו נהוג (במדינה זו וכו') לשלוח את הילדים והילדות ל"מחנה קיץ" - יש להשתדל ביותר וביותר שכל ילדי ישראל יהיו ב"מחנה קיץ" שבהם מאיר הגילוי ד"שמש הויר", כלומר, מחנות קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש".

13) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 7-336: "בעמדתנו שבעות אחדות לפני זמן (שנקרא בשם) ה"חופש" דימי הקיץ, כאשר רבים מילדי ישראל אינם נמצאים במסגרת הלימודים הרגילה - יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' זה "חופש" מענינים חילוניים, כדי להוסיף עוד יותר בעניני קדושה, תורה ומצוותי, כולל בפרט הענין ד"בכל דרכיך דעה", ע"ז שיפעלו על ההורים לשלוח את הילדים למחנות-קיץ דחינוך הכשר, עד לחינוך על טהרת הקודש".

14) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "כיון שילד לא נמצא בבית ספר, הרי הוא ניתן להשפעה יתירה מסביבתו וחבריו, ולפעמים - השפעה שאינה מתאימה לילד יהודי לכן זהו הזמן המתאים שכל אחד . . . שבו יהי' הילד מוקף וחודר ברוח של תורה ומצוות".

15) ש"פ עקב תש"נ - התוועדות ע' 162: "ולהעיר, שבמחנות . . . וע"פ המבואר לעיל בנוגע למעלת השדה דוקא, מובן, שיש עילוי וכו'".

[לעיל שם ע' 153: "...שבחודש אב . . . מתחילה ההכנה לחודש אלול . . . חודש התשובה והרחמים, שבו יוצא המלך מהעיר להשדה, ואנשי השדה מקבלין פניו בשדה, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, וממלא בקשותיהם כו', שבזה מודגשת מעלת העבודה דבירור והעלאת המטה (שדה) דוקא".]

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

השליחות של המדריכים והמדריכות

יא. השליחות של המדריכים והמדריכות של מחנה-הקיץ [היא], שילמדו עם הילדים ויסבירו להם את המשמעות שבאמירת ברכה בנוגע לדברים המתרחשים במחנה וקשורים עם אכילה ושתייה, וכן בנוגע לקריאת שמע על המיטה לפני שהולכים לישון²².

יב. העיקר הכי גדול – [הוא] שאפי' כשהקיץ הוא ארוך, וממילא לכאורה מדוע עליו (או עלי') למהר, בכל זאת אין לאבד רגע, ועל אחת כמה וכמה לא לאבד יום שלם או יותר, אלא צריך לנצל את הזמן באופן מהיר²³.

יג. ועוד ועיקר שכל רגע מהקיץ ינוצל לזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו²⁴.

עריכת מסיבת סיום במחנות קיץ

שיעשו "מסיבת סיום" בכדי לעשות סיום מכל הפעולות וכו' שנוספו בהמחנה

א. נכון ביותר, שלפני שנוסעים מהמחנות, יעשו בכל מחנה "מסיבת סיום" עבור כל הילדים, והמדריכים (או מדריכות) והנהלה, בכדי לעשות סך-הכל וסיכום מכל הפעולות הטובות שנתוספו במשך שהייתם במחנה²⁵.

לחזק היראת שמים אצל הילדים שיהי' פעולה נמשכת כשחוזרים הביתה

ב. וכן לחזק יותר היהדות ויראת שמים אצל הילדים (וכמדובר כמ"פ במעלת ההשפעה דמחנות קיץ, ששם הילד מסתובב בכל המעט-לעת עם יהודים ויהדות, רוח שחדור ביראת השם ואהבת השם וכו'), על מנת לעורר את כל אחד ואחת, שיקחו אתם ויהי' פעולה נמשכת בשעה שהוא (היא) חוזר הביתה וילך לחדר או תלמוד תורה וכיצא בזה²⁵.

ג. נוסף להשפעה על הילד עצמו, יהי' גם "נר להאיר" להשפיע על חבריו (וילדות – על חברותיהן), וגם – על הוריהם (בכבוד ודרך ארץ), שיכולים לפעול ברוב הפעמים על ההורים יותר מאחרים, מבוגרים²⁶.

עניני קודש, אע"פ שמצד הנהלת המוסד חינוך אין חיוב וציווי דשמירת סדרי הלימוד, ע"ד "אני איני מצוה לך", כי אם, "לדעתך" – לשלוח כל בני ובנות ישראל למחנות קיץ הכשרים, ועד לחינוך על טהרת הקודש, שבהם יהיו כל שעות היום והלילה (ללא הפסק של השפעה אחרת, אפילו שהיא כשרה, כבעניני הרשות בפסחות) באווירה של תורה ויהדות, ובאופן ד"פעולה נמשכת" על ובכל הימים שלאח"י.

22) ר"ד משיחת יום ה' בדר"ח תמוז תש"א - לתלמידות המסיימות ד"בית רבקה" ולמדריכות דמחנות-קיץ תחיינה: "בשעה שנמצאים במחנה-קיץ - הרי זוהי השליחות . . . [ועד] בנוגע לברקים ורעמים, שהיו בימים ובשבעות האחרונים פעמים רבות בעיר ובשכונה זו וברחובות אלו - הרי ניתוספו הברכה הקשורה ברעם - "שכחו וגבורתו מלא עולם", ובברק - "עושה מעשה בראשית". ובודאי לא היה צורך להזכיר זאת לילדים שנמצאים שם, אלא הם ברכו בעצמם. ובודאי שהילדים זוכרים זאת, והדבר נחקק בזכרונם עד שאפי' כשיעבור משך זמן ללא רעם וברק, ואח"כ הם יתרחשו שוב - יודע כבר הילד איזו ברכה לעשות, ועושה זאת עם כל החיות והתמימות, בהתאם להנהגה של ילד (ובמיוחד ילד יהודי) שהוא חודר בתמימות וחיות וחוזק בכל עניניו. והילד גם עושה זאת בהתלהבות והתפעלות מיוחדת, (כי כשילד יהודי שומע רעם וברק הוא מתפעל יותר מאשר אביו או אמו, ואף מאחיו הגדול או אחותו הגדולה)".

23) ר"ד תש"א שם. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן חבילות של שטרות הנהלה ע"מ לחלקן לתלמידות. ואח"כ אמר:] קיץ בריא וקיים שמח, ועוד ועיקר וכו'.

24) ש"פ שופטים תשמ"ח - התוועדות ע' 252.

25) ש"פ שופטים תשמ"ח - התוועדות ע' 252: "כמ"ש "והשיב לב אבות על בנים - על ידי בנים", וכפי שרואים בפועל שילדים, ובפרט עם הלבביות שלהם יכולים לפעול ברוב הפעמים וכו'".

ת. הפעולה בזה צריכה להיות בהקדם האפשרי – [כשהורים מתחילים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ¹⁶], עוד לפני בוא הזמן שההורים רושמים את ילדיהם למחנות-קיץ, שכן לאחר הרישום כו' קשה יותר לשנות את הנעשה כבר, ומה גם שהשינוי כרוך עם טירחא והוצאה יתירה¹⁷.

ט. [הנ"ל הוא] הן בנוגע לילדים שבמשך השנה אינם מקבלים, לדאבונו, חינוך הכשר, שזוהי ההזדמנות הטובה ביותר [אפי' מבית ספר¹⁸] להחדיר בהם תורה ויהדות, ולאחרי שמתרגלים בזה במשך זמן – הרי "הרגל נעשה טבע" שהולך ונמשך בכל הימים שלאחרי זה¹⁹.

י. [הנ"ל הוא הן] ²⁰ בנוגע לילדים שגם במשך השנה זוכים לקבל חינוך על טהרת הקודש – אשר במשך כל המעט-לעת מנותקים הם מ"המונה של רומי", ואינם צריכים להשתדל בעצמם ד"לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", שפוגשים בהם במשך השנה, בהיותם בעיר, ועל דרך זה בשאר ענינים דוגמתם²¹.

ולהעיר מש"פ עקב תש"נ הערה 140 - התוועדות ע' 157: "והוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ובודאי יבדו את הילדים דמחנה גן ישראל והמדריכים שלהם – הנוכחים בהתוועדות בלבושיהם המיוחדים ש"כל רואיהם כירום" שהם ילדי מחנה גן ישראל – באמירת לחיים, לחיים ולברכה, לחיים טובים ולשלום, וינגנו ניגון הקפות דשמחת תורה (ניגונו של בעל ההילולא), ביחד עם קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור".

16) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "בימים אלו מתחילים הורים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ, (המכונים) "ימי החופש" מבתי הספר . . . לכן זהו הזמן המתאים וכו'".

17) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 337: "כמובן ופשוט". וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחריו מתחילים ימי הקיץ . . . להשתדל שגם במשך ימי הקיץ יקבלו ילדי ישראל חינוך על טהרת הקודש, ועל"פ חינוך הכשר, במחנות-קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש, לרשמים בעוד מועד וכו'".

18) ראה ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91-2: "...ואדרבה: כמדובר פעמים רבות, שזוהי הזדמנות מיוחדת בחינוך ילדים, ובכמה ענינים – יש בזה מעלה אפילו לגבי בית ספר: בבית ספר נמצא הילד רק חלק מהיום, ובשאר חלקי היום לא תמיד בטוחים איזו השפעה הוא מקבל; משא"כ ב"קעמפ" (שבו הוא שוהה בכל משך המעט-לעת), הרי הוא בכל היום והלילה באותה סביבה, ברוח התורה ומצוותי', במילא יש לזה עליו השפעה חזקה ביותר, גם כאשר הוא חוזר אחרי הקיץ, וכפי שרואים בפועל.

ובהתחשב בכך שזה נוגע לחינוך הילד, היסוד של כל חייו, כמ"ש חנוך לנער ע"פ דרכו כשי יזקין לא יסור ממנה, וגם השנים שבין נערות וזקנות, הרי זה נוגע לחיי הנישואין שלו, להקים בית בישראל עם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, עד סוף כל הדורות – מובן גודל האחריות והזכות וגודל ההשתדלות שצריכה להיות בזה, ב"הועמידו תלמידים הרבה", באופן שהתלמידים יעמידו עוד תלמידים וכו', כולל ע"י ההשפעה והחינוך דמחנה קיץ".

19) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 36.

20) תשמ"ח שם: "ומובן בפשטות – ואין צורך להאריך ולבאר – גודל ההשפעה דמחנות קיץ אלו . . . והן בנוגע לילדים שגם וכו'".

21) תשמ"ח שם: "שגם אצלם ניתוסף בתורה ויהדות על ידי זה שנמצאים במשך תקופה ארוכה (לפי ערך) ב"מחנה קיץ", אשר במשך כל המעט-לעת, ביום ובלילה מנותקים הם וכו'".

וראה שיחת תענית שבעה עשר בתמוז – נדחה – תשמ"ח - התוועדות ע' 49-50: "יש צורך בהשתדלות יתירה לחנך הילדים והילדות ע"פ התורה . . . אמנם במשך השנה קשה ביותר לפעול שבמשך כל היום כולו, בכל שעות המעט-לעת, יהיו הילדים בד' אמות (לא רק כשרים, אלא גם) על טהרת הקודש, שהרי, מזמן לזמן יוצאים גם ל"רשות-הרבים" (בגלל שנמצאים בגלות כו'), ששם מנשבות רוחות מצויות, ולפעמים, גם רוחות בלתי-מצויות ובלתי-רגילות . . . ולכן, ההזדמנות הטובה ביותר לכך היא – בזמן הקיץ, כשמכניסים את הילדים במחנות קיץ על טהרת הקודש, אשר, במשך כל היום כולו, כל שעות המעט-לעת, ללא הפסק כלל, נמצאים בד' אמות על טהרת הקודש, ולאחרי שנמצאים במצב זה **במשך זמן**, כמה ימים ושבעות כו', אזי, "הרגל נעשה טבע" (החל מטבע שני, ועד לטבע סתם), שפועל על כללות הנהגתם במשך כל השנה כולה, שתהי' על טהרת הקודש".

וראה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון מבה"ח תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 394: "והדגשה מיוחדת בענין שהזמן גרמא במיוחד בימי הקיץ לנצל את תקופת החופש שקיימת בפועל בכ"כ מוסדות חינוך ל"חופש" מעניני חול, ע"י ההוספה עוד יותר בכל

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד